

אַתָּה נִגְלִיתָ בְּעֵינַי בְּבוֹדֶךָ, עַל עַם
 קִדְשְׁךָ לְדַבֵּר עִמָּהֶם, מִן
 הַשָּׁמַיִם הַשְּׂמֹעֵתָם קוֹלְךָ, וְנִגְלִיתָ עֲלֵיהֶם
 בְּעֶרְפְּלֵי (45) (נוֹסחָא יִשְׁנָה; בְּעֶרְפְּלֵי) מִטְּהָר. וְגַם כָּל־
 הָעוֹלָם כֵּלּוּ חָל מִלְּפָנֶיךָ, (46) וּבְרִיּוֹת

45) בְּעֶרְפְּלֵי – בכל מחזורי הספרדים ישנים גם חדשים נקדוהו "עֶרְפְּלֵי", וכן הוא בסידור "תורה אור" (חב"ד – דף קמה), וכן כתב הגר"י צובירי זצ"ל בסידור "כנסת הגדולה" (ח"ג דף שצו) דהכי גרסינן בכל התכלאל, ושכך קבלו קריאתה מאבותיהם ורבותיהם, עיין שם. מיהו, גדולים ונכבדים עמדו לחקור תיבה זו, ולא מצינו לאחד מהם שיישב ניקוד זה (עֶרְפְּלֵי), וכבר העיר על ניקוד זה רבי שלמה בן-מלך ז"ל בספרו "מכלל יופי" (קושטנדינא ש"ט – סוף פרשת יתרו) ובתחילה הביא דברי הרד"ק ב"מכלול" (דף קפד ע"א – ליק) על תיבת "עֶרְפְּלֵי" שכתב: "ובקיבוץ ובכינוי תדגש הלמ"ד", ועל זה כתב ה"מכלל יופי" וזה לשונו: ולכן האומר בתפלת ראש השנה "ונגלית עליהם בערפלי טוהר" הפ"א בשב"א – טועה, והראוי "בערפלי" הפ"א בפתח. עכ"ל. והובאו דבריו במחזור לראש השנה לרוו"ה (שנת תקס"ד) וכתב על זה "וזאת היא הגירסא הנכונה בלי ספק", ע"ש באורך. ואחריו החזיקו בניקוד זה בסידור "עבודת ישראל" (עמ' 403), וב"עיון תפלה" שבסידור "אוצר התפילות". וכן הגר"ח פאלאגי בספרו "מועד לכל חי" (סימן יג סעיף זן) הביא דברי ה"מכלל יופי" שהאומרים הפ"א [כצ"ל] בשוא טועים. ע"ש. וכן רבי שאול הכהן זצ"ל בפירושו "שי למורא", הביא דברי ה"מכלל יופי" והרד"ק שצ"ל "בְּעֶרְפְּלֵי" [גם הפ"א בדגש] וכ"כ בספרו "לחם הבכורים" (בקונטרס "תפלת כהן" דף קלו ע"ב) שכצ"ל על פי הדקדוק "עֶרְפְּלֵי" [הפ"א בלי דגש]. ומ"ש במחזור "אהלי יעקב" (דף קלט) אין בדבריו ממש, ואכמ"ל. וזה עתה ממש יצא לאור סידור הרש"ס ח"ג וראיתי לו שם (עמ' 675) שהביא עוד גירסאות שונות והסיק כנ"ל שצ"ל "עֶרְפְּלֵי" [גם הפ"א בדגש].

46) כתב רבנו בספרו "תיקון תפילה" (שם) שצריך לומר; "וכל בְּרִיּוֹת בראשית חרדו ממך", ולא יאמר: "ובריית". עכ"ל. מיהו, יותר מאוחר בספרו "לשון חכמים" (ח"א סימן ס) בבקשה לליל שבועות כתב בנוסח בקשה זו "ובריית".